

[Lilli Gyldenkilde]

Med hensyn til den anden problemstilling skulle jeg måske ikke have brugt ordet militær. Det hører jo ikke hjemme i en nordisk debat. Faktisk må man i dag ikke bruge udtrykket, og det er, siger jeg, fuldstændig tosset i en tid, hvor vi ved, at vi lever i en halvdel af verden, hvor der er brug for militære nedskæringer på budgetterne, men til gengæld en oprustning på miljøside, hvis vi overhovedet skal kunne overleve på denne klode. Det er altså en debat, det under de nugældende forhold ikke kan lade sig gøre at holde i Nordisk Råd-regi. Det er altså – nu skal jeg jo overholde forretningsordenen – ikke klogt. Sikkerhedspolitik er mange andre ting end militær, men det er også militær. Man bør altså ikke optræde sådan i vores nordiske samarbejde, at man fuldstændig blokerer for at tage den debat, som er debatten i Europa i øjeblikket. Det, der diskuteres alle vegne, er militære reduktioner, militære nedskæringer. Man skal bruge mindre penge på militær, men opruste på miljøside. Det er det, hele debatten handler om, mestendels i Europa i øjeblikket, og den må vi altså ikke tage i Nordisk Råd-regi. Det er for fjollet.

(Kort bemærkning).

Sønderby (V):

Hvis fru Lilli Gyldenkilde må bruge udtrykket fjollet, må jeg også, og så vil jeg sige, det er fjollet at begynde at blande militær ind i den nordiske debat, for jeg tror egentlig, at den nordiske debat taber ved det.

Jeg tror nok, at fru Lilli Gyldenkilde ville få problemer, hvis fru Lilli Gyldenkilde i Nordisk Råd skulle diskutere, hvor meget Sverige skulle bruge til forsvaret, og hvor meget Sverige skulle bruge af forsvarsudgifterne til miljøinvesteringer osv. Det tror jeg Sverige vil frabede sig at man begynder at diskutere i Nordisk Råd. Uanset fru Lilli Gyldenkildes holdning til dette er vi et flertal herinde i Folketinget, der mener, at vores sikkerhedspolitik og forsvarspolitik har vi i et samarbejde med andre europæiske lande inden for NATO. Så længe vi har den dér, tror jeg, at den er i udmærkede hænder dér, og det samarbejde har jo fungeret længe, så jeg vil være meget betænkelig, og jeg vil afvise, at vi skal begynde at diskutere den slags ting, for så tror jeg, at vi graver vores egen grav, så falder det fra hinanden.

Poulsen (FP):

Vi har nogle knusende dygtige embedsmænd i Nordisk Råd. De skriver nogle udførlige beretninger, de er store, de laver virkelig noget for deres penge. Den beretning, som ministrene kommer med, er da også meget hyggelig, men den skjuler bare ikke kendsgerningen, og kendsgerningen er, at Nordisk Råd er en død sild. Nu blev der sagt her af hr. Sønderby, at der lød andre toner, og hr. Sønderby tænkte nok på hr. Gammelgaards toner. Jeg må da indrømme, det var andre toner, og det var meget, meget skuffende toner, der lød fra hr. Gammelgaard, der ligesom nu har vendt om. Hvad har betinget, at man skulle vende om? Hvad har betinget, at vi skal have den store forsamling af parlamentarikere, der æder og drikker og har det rart, men som vi ikke engang kan fylde møderne med? Hvorfor kan man ikke have nordisk samarbejde bare på ministerplan? Eller det allerbedste: vælge dem direkte i Nordisk Råd, fem medlemmer fra hvert af de nordiske lande, toppen i stedet for disse kæmpeforsamlinger, vi har. Jeg forstår det simpelt hen ikke.

Det var mig, der i sin tid tog de baltiske stater op til diskussion i Nordisk Råd. Dér blev jeg jo skældt ud, og man sagde, det var noget klodset noget. I dag falder de alle sammen over hinanden, hvad de baltiske stater angår, men hvad er det, man diskuterer? Man diskuterer forfattere, komponister og sådan noget; nej, hvis Nordisk Råd skulle have nogen mening, skulle man diskutere, hvad vi skal gøre nu, når de vælter ind over grænserne her i vinter, når der måske er hungersnød derovre. Vi har en pulje på 5 mio. kr., som vi kan lære dem lidt engelsk med; i stedet for skulle vi sige, hvad kan vi bruge overskudslagene til? Det er jo helt konkret.

Hvis det nordiske samarbejde skulle have nogen mening, hvorfor sagde de nordiske statsministre så ikke i Paris til Gorbatsjov, da han smed de baltiske lande ud, at vi forlanger dem med her ved bordet. Så havde der været nogen mening i nordisk samarbejde, i stedet for alle de fraser om konsensus, og hvad man vil have i Norden. Jeg er i hvert fald fuldstændig enig med fru Lilli Gyldenkilde om, at skal vi have Nordisk Råd, så skal vi selvfølgelig også kunne diskutere militær, man kan vel ikke have noget område, man ikke må diskutere. Men vi er jo så høflige, og vi er så flinke, vi er så rare, vi er en selskabsklub. Det kan være meget rart, når an-